

Arrest

nr. 313 341 van 23 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. DAGYARAN
Dageraadstraat 44
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 8 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 juli 2024.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat D. DAGYARAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekster zich voor haar verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde motieven als degene die door haar echtgenoot I. T. in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming worden aangevoerd. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift, waarin dezelfde middelen worden opgeworpen als die door verzoeksters echtgenoot aangehaald, niet betwist.

Inzake verzoeksters echtgenoot (zaak nr. 293 189) werd als volgt beschikt:

“1. Verzoeker I. T. dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 20 april 2023 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming wordt onderzocht en behandeld met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van voormelde wet.

2. Bij het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, werd Georgië niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen.

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissing niet meer.

3. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Inzake beroepen tegen de beslissing van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoeker verklaart samen met zijn echtgenote (RvV 293 188) en hun gezin Georgië te hebben verlaten omdat zij problemen hadden en gevisieerd werden omwille van hun banden/contacten met Rusland. Ze kregen te maken met discriminatie en vrezden bij terugkeer opnieuw te worden gediscrimineerd door de lokale bevolking die hen associeert met Russen.

Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) dat hij een deel van zijn jeugd heeft doorgebracht in de Russische Federatie, dat hij er nog steeds vrienden en kennissen heeft, en dat zijn ouders nog steeds in de Russische Federatie wonen en naast de Georgische ook de Russische nationaliteit hebben.

Verzoeker maakte op het CGVS o.a. gewag van de volgende problemen in Georgië:

- beledigende uitspraken van burgers/de lokale bevolking van Zugdidi die toespelingen maken op hun banden met Rusland en hen uitschelden voor ‘occupant’;*
- langere wachttijden bij een dienstverlening dan normaal, zoals onder meer voor het verkrijgen van de benodigde documenten voor verzoekers autohandel;*
- een vechtpartij -een drietal maanden voor hun vertrek uit Georgië- met een burger die verzoeker ‘occupant’ had genoemd en hem had gevraagd waarom ze nog steeds in Georgië waren;*
- 2 incidenten van vandalisme aan hun wagen: stuk gestoken banden + in verf aangebrachte boodschappen op de carrosserie zoals ‘occupant’ en ‘Putin occupant’; en*
- hun kinderen werden benadeeld doordat hen kansen werden ontzegd, alsook beledigingen en pesterijen waarmee hun kinderen op school en bij buitenschoolse activiteiten te maken kregen.*

4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker geen geloofwaardige dan wel voldoende zwaarwichtige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij met zijn gezin hun land van

herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade.

4.3. Wat betreft de discriminatie ten aanzien van de kinderen, de hoofdreden dan wel een van de belangrijkste redenen waarom zij besloten Georgië te verlaten, stemmen verzoekers verklaringen niet geheel overeen met die afgelegd door zijn vrouw.

Daar waar verzoeker de bokscotch van hun zoon M. discriminatie verwijt doordat deze met een valse reden ervoor zou hebben gezorgd dat hun zoon niet aan een nationale wedstrijd kon deelnemen, bracht verzoekers echtgenote dit voorval niet ter sprake, doch vermeldde zij andere feiten waaruit geen kwaadwilligheid in hoofde van de coach blijkt, doch integendeel. Ze wees op een incident ongeveer een maand voor hun vertrek uit Georgië waarbij hun zoon M. met andere jongeren uit de bokscotch op de vuist ging nadat dezen hen slaven van Rusland hadden genoemd. De coach zou toen tussenbeide zijn gekomen en zou vervolgens hebben getracht de relatie tussen M. en de andere jongeren van de club te verbeteren. Ook zouden de ouders van de andere jongeren in de club op hun kinderen hebben ingesproken met betrekking tot hun gedrag ten aanzien van M.

Waar verzoeker voorhoudt dat hun zoon G. omwille van hun banden met Rusland niet werd geselecteerd voor een internationale danswedstrijd, maakt hij niet aannemelijk dat die niet-selectie door discriminatie is ingegeven. Verzoeker verklaarde immers niet meer te weten welke de reden is die de dansleraar heeft gegeven voor de niet-selectie van hun zoon. Bovendien maakte verzoekers echtgenote, op haar beurt, tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS op geen enkel moment melding van het feit dat hun zoon G. niet werd geselecteerd voor een danswedstrijd in het buitenland, laat staan dat dit was omwille van hun Russische connecties.

De versies van verzoeker en zijn echtgenote over de discriminerende houding ten aanzien van hun kinderen wijken aldus van elkaar af. Het betoog in het verzoekschrift dat het voor verzoeker en zijn echtgenote onmogelijk is om zich elk van de vele gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden te herinneren, biedt hiertoe geen verklaring of verschoning. Dat hun verklaringen hierover verschillen zet de ernst, aard en geloofwaardigheid van de verklaarde discriminatie op de helling.

Verzoekers echtgenote verklaarde bovendien dat, naast op de bokscotch, ook op school door de directeur wel degelijk, tijdig en actief werd opgetreden naar aanleiding van het (pest)gedrag tegen hun kinderen. De ouders van de betrokken leerlingen werden aangesproken en de leerlingen in kwestie werd een waarschuwing gegeven, waarna de situatie voor hun kinderen merkbaar verbeterde, aldus de vrouw van verzoeker. Zij ervoer het optreden van de schooldirectie als positief, zo gaf ze aan.

4.4. De problemen waar verzoekers en hun kinderen mee werden geconfronteerd, zijn hoe dan ook onvoldoende (ernstig en gewichtig) om te gewagen van een discriminatie die gelijk gesteld kan worden met vervolging of ernstige schade.

Een discriminerende bejegening houdt op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in, noch ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Daden van vervolging moeten ofwel a) zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2 van het EVRM ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a). Het begrip "ernstige schade" in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet omvat a) doodstraf of executie of b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst en veronderstelt een zekere drempel van hardheid.

In die zin benadrukt de Raad ook dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging of ernstige schade betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in noch ernstige schade. Om tot internationale bescherming te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin dan wel ernstige schade.

Het ontzeggen van rechten en discriminatie bereiken enkel de drempel van vervolging of ernstige schade wanneer deze dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven van verzoeker (en zijn gezin) in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Verzoeker maakte eerder geen gewag van dergelijke zwaarwegende problemen en brengt ook in het verzoekschrift geen concrete, op zijn persoon dan wel op zijn gezin betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat hij en/of zijn gezin in geval van terugkeer naar Georgië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt/lopen, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

De loutere verwijzing naar algemene informatie, zoals in het verzoekschrift naar informatie omtrent de grote toestroom van Russen die naar Georgië trekken met toenemende Russische aanwezigheid in het land als gevolg en ongerustheid bij de Georgische bevolking, en/of het neerleggen (bij aanvullende nota) van dergelijke algemene (landen)informatie, volstaat hiertoe evenmin vermits uit de beschikbare informatie niet kan blijken dat iedere Georgiër met Russische familie en/of Russische connecties/involed louter door zijn aanwezigheid aldaar het risico loopt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in concreto aannemelijk te maken en een loutere verwijzing naar algemene informatie is daarvoor niet afdoende.

Derhalve is er in hoofde van verzoeker en zijn gezin geen sprake van discriminatie die dusdanige proporties aanneemt dat fundamentele mensenrechten in het geding zijn.

4.5. Verzoeker maakt daarenboven niet aannemelijk dat hij, en met hem zijn gezin, geen beroep kan doen op bescherming van de overheid in Georgië.

Een verzoeker om internationale bescherming moet immers aannemelijk maken dat hij alle redelijk van hem te verwachten nationale beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput, waar verzoeker in casu evenwel niet in slaagt.

Uit de recente COI Focus “Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023, aangeleverd door beide partijen, blijkt vooreerst dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in high-profile zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Uit voormelde COI Focus blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker, die deels dezelfde informatie bijbrengt als de verwerende partij met voormelde COI Focus, brengt geen (andere) concrete en objectieve informatie of elementen bij die doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheid gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Verzoeker slaagt hierin evenwel niet. Hij toont immers niet aan dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Verzoeker verklaart, net als zijn echtgenote, nooit bescherming te hebben gezocht bij de Georgische autoriteiten. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er evenwel precies in bescherming te verkrijgen tegen de belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken, te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uit niets blijkt derhalve en verzoeker maakt niet in concreto aannemelijk dat de Georgische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om hem en zijn gezin met betrekking tot de door hen verklaarde problemen hulp en/of bescherming te bieden. Hij toont derhalve niet aan dat het hen met betrekking tot de door hen ingeroepen problematiek aan nationale bescherming ontbreekt. Verzoeker toont aldus niet aan dat in zijn geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat hij en zijn gezin daartoe geen toegang zouden hebben. Hij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die hij voorhoudt te vrezen.

4.6. De door verzoekers aangebrachte documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk doen aan voorgaande overwegingen.

De Georgisch paspoorten, geboorteaktes, identiteitskaarten, rijbewijzen en huwelijksakte hebben betrekking op de persoons- en reisgegevens van verzoekers gezin, elementen die op zich niet betwist worden. Verder houden deze gegevens geen verband met hun vluchtmotieven.

Het feit dat verzoekers ouders het Russische staatsburgerschap hebben, ter staving waarvan verzoeker kopieën neerlegt van hun Russische paspoorten, wordt niet in twijfel getrokken.

De beeldbestanden tonen detailbeelden van delen van een voertuig waarop in verf boodschappen zijn gespoten. De beelden geven echter geen duidelijkheid over de eigenaar van het voertuig, de locatie of het tijdstip van het gepleegde vandalisme of de beeldopname van dit vandalisme. De beelden genieten bovendien slechts een beperkte bewijswaarde aangezien dergelijke beelden eenvoudig kunnen worden geënsceeneerd. Hoe dan ook zijn de beelden niet van aard anders te oordelen dan dat de door verzoeker (en zijn echtgenote) verklaarde feiten van discriminatie niet kunnen worden gelijkgesteld met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin noch ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, en dat hoe dan ook niet wordt aangetoond dat het hen in Georgië aan nationale bescherming ontbreekt.

4.7. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat verzoeker evenmin aantoont dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.”

Bijgevolg lijkt het dat verzoekster eveneens niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt evenzeer dat ook verzoekster niet aantoont dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 22 augustus 2024 staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. VzP verwijst naar het pleidooi in de vorige zaak op de rol, de 22ste zaak, deze van haar echtgenoot.”

Betreffende de 22ste zaak, zaak met rolnummer 293 189, staat in het proces-verbaal van terechtzitting van 22 augustus 2024 genoteerd:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. VzP wijst op de zorgwekkende situatie van mensenrechten in Georgië dat niet langer een veilig land is. VzP vond geen interne hulp noch bescherming bij haar nationale autoriteiten vandaar haar nood aan internationale bescherming.”

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij zich voor haar verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven baseert als degene die door haar echtgenoot, de heer I. T., worden aangevoerd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Dit wordt ter terechtzitting niet betwist.

Inzake de verzoekende partij haar echtgenoot, dossier gekend onder het rolnummer 293 189, wordt bij arrest met nummer 313 340 van 23 september 2024 als volgt gemotiveerd:

“In voormelde beschikking wordt in de punten 2 en 3 vooreerst uitgebreid ingegaan op de vaststelling dat Georgië in het koninklijk besluit van 12 mei 2024, tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, niet meer werd opgenomen in de lijst van veilige landen. Hierbij wordt echter tevens geduid dat dit gegeven op zich niet volstaat om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing en tevens wordt onderstreept dat: “Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of verzoekers al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.”

Vervolgens wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij beoordeeld in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De redenen die leiden tot het besluit dat de

verzoekende partij niet in aanmerking komt voor internationale bescherming vervat in deze artikelen worden omstandig geduid in voormelde beschikking.

Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door ter terechtzitting slechts in algemene bewoordingen te wijzen op de zorgwekkende situatie van mensenrechten in Georgië dat niet langer een veilig land is, gaat zij voorbij aan de onderbouwde bevindingen zoals opgenomen in voormelde beschikking en slaagt zij hierin niet. In deze beschikking wordt vastgesteld dat uit het aangereikte bronnenmateriaal blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij werpt hier geen ander licht op. Met haar slechts algemeen geformuleerd betoog ter terechtzitting toont zij niet aan dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals beschreven in voormelde beschikking niet langer correct of redelijk zou zijn.

Voorts wordt vastgesteld dat wat betreft de discriminatie ten aanzien van de kinderen, de afgelegde verklaringen niet geheel overeenstemmen en dat de problemen waarmee ze werden geconfronteerd, hoe dan ook onvoldoende (ernstig en gewichtig) zijn om te gewagen van een discriminatie die gelijk gesteld kan worden met vervolging of ernstige schade. De verzoekende partij betwist deze vaststellingen niet. Daarenboven maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij, en met haar haar gezin, geen beroep kan doen op bescherming van de overheid in Georgië. In voormelde beschikking wordt vastgesteld dat de verzoekende partij, net als haar echtgenote, verklaart nooit bescherming te hebben gezocht bij de Georgische autoriteiten. Het getuigt dan ook van weinig ernst thans ter terechtzitting zonder meer voor te houden dat zij geen interne hulp noch bescherming vond bij haar nationale autoriteiten. De verzoekende partij toont allerm minst aan alle redelijk van haar te verwachten en nuttige mogelijkheden tot het bekomen van nationale bescherming te hebben uitgeput, noch dat er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen.

De verzoekende partij brengt met voormeld zeer algemeen betoog ter zitting bijgevolg geen concreet en dienstig element of argument bij dat een ander licht werpt op de gronden in de bestreden beschikking.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen gronden. Ingevolge het geheel van de vaststellingen wordt de verzoekende partij niet erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Evenmin toont zij aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.”

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen gronden. Ingevolge het geheel van de vaststellingen wordt de verzoekende partij niet erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Evenmin toont zij aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS